

*Sygn. akt IV U 1431/18*

## WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

**Dnia 28 marca 2019 r.**

**Sąd Okręgowy w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

**Przewodniczący: SSO Bogusław Łój**

**Protokolant:** sekretarz sądowy Joanna Dejewska vel Dej

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2019 r. w Zielonej Górze

**odwołania J. P.**

**od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.**

z dnia 07.11.2018 r. znak (...)

o podwyższenie i wyrównanie emerytury

**oddala odwołanie**

SSO Bogusław Łój

Sygn. akt IV U 1431/18

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 07.11.2018 r. pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił wnioskodawczyni J. P. wyrównania emerytury za okres od 01.03.2017 r. do 28.02.2018 r. tytułem podniesienia minimalnej emerytury dla osób przebywających na rencie bezpośrednio przed osiągnięciem wieku emerytalnego i uzyskania prawa do emerytury.

Pozwany organ rentowy podniósł, że podwyższenie i wyrównanie dotyczy emerytur, które zostały przyznane z urzędu przed 01.03.2017 r., które w wyniku waloryzacji od 01.03.2017 r. z uwagi na posiadany staż pracy niższy od uprawniającego do podwyższenia do kwotynajniższej emerytury zostały ustalone w kwocie niższej niż wskazana w ustawie.

W odwołaniu od tej decyzji wnioskodawczyni domagała się jej zmiany i uwzględnienia wniosku podnosząc, że nie składała wniosku o przyznanie emerytury pobierając świadczenie w postaci renty z tytułu niezdolności do pracy, a więc emerytura powinna być podwyższona.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując swoje twierdzenia zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

**Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

J. P. urodziła się (...)

Decyzją z dnia 30 września 1992 r. wnioskodawczyni nabyła prawo do renty z tytułu trzeciej grupy inwalidów od dnia 18 lipca 1993 r. Do ustalenia podstawy wymiaru przyjęto wynagrodzenie z okresu trzech lat, tj. 1989-1991 a ustalony wskaźnik wyniósł 82,06 %. Do stażu pracy organ uwzględnił 14 lat i 1 miesiąc okresów składkowych oraz 5 miesięcy okresów nieskładkowych.

Na wniosek z dnia 23.11.1992 r., do którego wnioskodawczyni dołączyła akty urodzenia dzieci, organ rentowy ponownie ustalił staż pracy i decyzją z dnia 10 grudnia 1992 r. uwzględnił 14 lat i 1 miesiąc okresów składkowych oraz 4 lata i 8 miesięcy okresów nieskładkowych. Zaliczone okresy składkowe to: 01.07.1971 - 30.06.1972, 01.12.1978 - 26.01.1992. zaliczone okresy nieskładkowe to: 28.01.1969 - 30.06.1971, 01.07.1972 - 1976, 27.01.1992 - 17.07.1992, czyli łącznie 6 lat 5 miesięcy 25 dni, ograniczone do 1/3 okresów składkowych co dało 4 lata 8 miesięcy.

W dniu 14.03.2007 r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o przyznanie emerytury, uwzględnienie dodatkowych okresów zatrudnienia oraz przeliczenie podstawy wymiaru świadczenia.

Decyzją z dnia 11 kwietnia 2007 r. organ rentowy ustalił prawo do emerytury niepełnej po osiągnięciu wieku powszechnego w myśl art. 28 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i to od dnia 3.04.2007 r. z uwagi na brak legitymowania się minimum 20-letnim stażem ubezpieczeniowym.

Kolejnymi decyzjami pozwany dokonał waloryzacji emerytury odwoływanej.

W dniu 19.11.2015 r. odwołująca wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego. Decyzją z dnia 22 grudnia 2015 r. organ w oparciu o art. 173 ust. 1 ustawy emerytalnej odmówił ustalenia kapitału początkowego, bowiem kapitał początkowy ustalany jest dla osoby urodzonej po 1.01.1949 r.

J. P. w dniu 19.11.2015 r. wystąpiła do organu rentowego także z wnioskiem o ponowne przeliczenie emerytury i to z tytułu opieki nad dziećmi, a nadto zakwestionowała przyjęte przez ZUS do obliczenia wysokości świadczenia okresy zatrudnienia, jak i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia. Decyzją z dnia 28 grudnia 2015 r. pozwany odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury, ponieważ od dnia 3.04.2007 r. wnioskodawczyni ma ustalone prawo do emerytury, której wysokość została obliczona zgodnie z art. 53 ustawy emerytalnej.

Od powyższych decyzji wnioskodawczyni złożyła odwołanie, które Sąd Okręgowy w Zielonej Górze wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2016 r. (sygn. akt 177/16) oddalił, a Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 14 czerwca 2017 r. (sygn. akt III AUa 1391/16) oddalił apelację wnioskodawczyni.

W uzasadnieniu decyzji z dnia 28.12.2015 r. organ rentowy wskazał, iż od dnia 03.04.2007 r. wnioskodawczyni ma ustalone prawo do wcześniejszej emerytury co było błędem i postanowieniem z dnia 29.02.2016 r. sprostował oczywistą omyłkę pisarską wskazując, że wnioskodawczyni od dnia 03.04.2007 r. ma ustalone prawo do emerytury.

W dniu 20.03.2018 r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o przyznanie wyrównania emerytury za okres od 01.03.2017 r. do 28.02.2018 r. tytułem podniesienia minimalnej emerytury dla osób przebywających na rencie bezpośrednio przed osiągnięciem wieku emerytalnego i uzyskaniem prawa do emerytury.

W odpowiedzi na wniosek organ rentowy pismem z dnia 16.04.2018 r. wyjaśnił wnioskodawczyni, że skoro nie ma ustalonego prawa do emerytury z „urzędu” a ma ustalone prawo do emerytury na podstawie zgłoszonego przez nią wniosku nie mają do niej zastosowania przepisy ustawy z dnia 29 września 2017 r.

Wnioskodawczyni złożyła od powyższego pisma odwołanie, które Sąd Okręgowy w Zielonej Górze postanowieniem z dnia 30.08.2018 r. (sygn. akt IV U 711/18) odrzucił, a wniosek J. P. o podwyższenie i wyrównanie emerytury za okres od 1.03.2017 r. do 28.02.2018 r. przekazał do ZUS celem rozpoznania.

Organ rentowy wydał w dniu 7.11.2018 r. decyzję, którą odmówił podwyższenia i wyrównania emerytury za okres od 1.03.2017 r. do 28.02.2018 r.

dowód: akta organu rentowego, w tym w wniosku odwołującej z dnia 20.02.2007 r. – k. 1 akt emerytalnych odwołującej

Gdyby odwołująca nie złożyła wniosku o przyznanie prawa do emerytury to hipotetyczna emerytura z urzędu przyznano jej od ukończenia 60 roku życia, tj. od 3.04.2007 r. wynosiłaby 614, 20 zł a na dzień dzisiejszy 988,90 zł. Obecnie pobierana emerytura na dzień ukończenia wieku wyniosła 688,42 zł, a obecnie 1020,33 zł.

dowód: zaświadczenie- k. 22 akt sądowych

### **Sąd zważył, co następuje:**

Odwołanie wnioskodawczyni okazało się niezasadne wobec braku podstaw faktycznych i prawnych do jego uwzględnienia.

Stan faktyczny sprawy był w istocie niesporny, a spór dotyczył jedynie tego, czy emerytura, którą pobierała wnioskodawczyni została przyznana „z urzędu” czy na wniosek.

Jest to konsekwencją przepisu art. 85 ust. 2 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych obowiązującym od 1 grudnia 2017 r. na mocy przepisów ustawy z 29 września 2017 r. zgodnie z którym jeżeli w wyniku waloryzacji emerytura przyznana na podstawie art. 24a lub art. 27a ustawy emerytalnej, osobie nie mającej okresu składkowego i nieskładkowego (dalej stażu pracy) wymaganego do ustalenia tej emerytury w wysokości najniższej emerytury, jest niższa od obowiązujących od terminu waloryzacji nowych kwot najniższych rent w tytułu niezdolności do pracy, emeryturę tę podwyższa się odpowiednio do:

- kwoty najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, jeżeli emerytura została przyznana z urzędu osobie uprzednio uprawnionej do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy,

- kwoty najniższej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, jeżeli emerytura została przyznana z urzędu osobie uprzednio uprawnionej do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Podwyższenie i wyrównanie dotyczy emerytur przyznanych z urzędu przed 1 marca 2017 r., które w wyniku waloryzacji od 1 marca 2017 r. – z uwagi na posiadany staż pracy niższy od uprawniającego do podwyższenia do kwoty najniższej emerytury zostały ustalone w kwocie niższej od kwoty:

- 1000,00 zł – jeżeli emerytura została przyznana z urzędu osobie uprzednio uprawnionej do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy,

- 750,00 zł – jeżeli emerytura została przyznana z urzędu osobie uprzednio uprawnionej do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Bez żadnych wątpliwości należy stwierdzić, że emerytura odwołującej została przyznana na jej wniosek z dnia 20.02.2007 r. złożony w dniu 14.03.2007 r. Przesądza o tym już sam tytuł pisma: „Wniosek o przyznanie emerytury, uwzględnienie dodatkowych okresów zatrudnienia oraz przeliczenie podstawy wymiaru świadczenia”.

Wbrew wywodom odwołującej żaden przepis prawa ówczesnego obowiązującego, jak również i obecnie, nie uzależnia dla skuteczności wniosku

o przyznanie prawa do emerytury złożenia go na odpowiednim formularzu.

Zgodnie z § 4 obowiązującego wówczas rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno- rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r. nr 10, poz. 49 ze zm.) postępowanie w sprawie świadczeń emerytalno- rentowych wszczyna się na podstawie wniosku zgłoszonego przez osobę zainteresowaną lub jej pełnomocnika. Za wniosek uważa się zgłoszone na piśmie lub ustnie do protokołu żądanie przyznania świadczenia.

Mając powyższe na uwadze wniosek wnioskodawczynie z dnia 14.03.2007 r. należy traktować jako formalny wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

Powyższe przesądza o bezzasadności odwołania w tej części.

Brak było również podstaw o uwzględnienia żądania wnioskodawczynie w zakresie zmiany symbolu świadczenia z ENN na ENPU bowiem wnioskodawczynie pobierała emeryturę niepełną jak wynika z akt organu rentowego, a więc oznaczenie świadczenia pobieranego przez odwołującą świadczenia jest prawidłowe.

Biorąc pod uwagę powyższe zważania należało na mocy art. 477<sup>14</sup> § 1 k.p.c., orzec jak w wyroku.